

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Avv. Alessandro Salvoni

Strona pozwana: Anna Maria Fiermonte

Sentencja

Artykuł 53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/281 z dnia 26 listopada 2014 r., w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by sąd, do którego złożono wniosek o wydanie przewidzianego w owym art. 53 zaświadczenia w odniesieniu do prawomocnego orzeczenia, mógł zbadać z urzędu, czy nie naruszono przepisów sekcji 4 rozdziału II tego rozporządzenia, w celu poinformowania konsumenta o ewentualnie stwierdzonym naruszeniu i umożliwienia temu konsumentowi świadomej oceny możliwości skorzystania ze środka prawnego przewidzianego w art. 45 tego samego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko AH, PB, CX, KM, PH

(Sprawa C-377/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Artykuł 4 ust. 1 – Domniemanie niewinności – Publiczne wypowiedzi o winie – Ugoda zawarta między prokuratorem a sprawcą przestępstwa – Orzecznictwo krajowe przewidujące podanie tożsamości oskarżonych, którzy nie zawarli takiej ugody – Karta praw podstawowych – Artykuł 48)

(2019/C 383/29)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym

AH, PB, CX, KM, PH

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemanie niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by ugoda, w której oskarżony przyznaje się do winy w zamian za obniżenie kary, która to ugoda powinna zostać zatwierdzona przez sąd krajowy, wymieniała wyraźnie jako współsprawców danego przestępstwa nie tylko tego oskarżonego, lecz także innych oskarżonych, którzy nie przyznali się do winy i przeciwko którym toczy się odrębne

postępowanie karne, pod warunkiem, po pierwsze, że informacja ta jest niezbędna do dokonania kwalifikacji odpowiedzialności prawnej oskarżonego, który zawarł wspomnianą ugodę, a po drugie, że uгода ta wskazuje wyraźnie, że przeciwko tym pozostałym oskarżonym toczy się odrębne postępowanie karne i że ich wina nie została stwierdzona zgodnie z prawem.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku – Polska) – Lexitor Sp. z o.o./Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im. Franciszka Stefczyka, Santander Consumer Bank S.A., mBank S.A.

(Sprawa C-383/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Umowy o kredyt konsumencki – Dyrektywa 2008/48/WE – Artykuł 16 ust. 1 – Wcześniejsza spłata – Prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu odpowiadającej odsetkom i kosztom przypadającym na pozostały okres obowiązywania umowy)

(2019/C 383/30)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Lexitor Sp. z o.o.

Strony pozwane: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im. Franciszka Stefczyka, Santander Consumer Bank S.A., mBank S.A.

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że prawo konsumenta do obniżki całkowitego kosztu kredytu w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu obejmuje wszystkie koszty, które zostały nałożone na konsumenta.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.
